

ΣΥΣΚΕΨΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΓΟΝΕΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

15-01-2017

Συνάδελφοι καλημέρα και καλή χρονιά σε όλους,

Με βάση την εικόνα που έρχεται από όλες τις περιοχές της χώρας και τη φετινή σχολική χρονιά η καθημερινότητα φέρνει συνεχώς στην επιφάνεια τα οξυμένα προβλήματα των σχολείων και γενικότερα της εκπαίδευσης. Δυστυχώς για την κυβέρνηση όσο και αν προσπάθησε να αντιστρέψει την πραγματικότητα και να μας πείσει ότι η «κανονικότητα» επέστρεψε στα σχολεία οι δύσκολες καταστάσεις που βιώνουμε εμείς και τα παιδιά μας συνεχώς τη διαψεύδουν.

Ακόμη και στο ζήτημα της κάλυψης των εκπαιδευτικών κενών, ένα θέμα για το οποίο πανηγύριζε η κυβέρνηση ότι δηλαδή δεν υπάρχουν ελλείψεις εκπαιδευτικών και λιγότεροι αναπληρωτές προσλήφθηκαν (16.000 φέτος από 23.000 πέρυσι) αλλά και με τις αντεκπαιδευτικές αλλαγές που έγιναν σε Δημοτικά (νέου τύπου ολοήμερο), Γυμνάσια (μείωση ωρολογίου προγράμματος), 2^η και 3^η ανάθεση σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης δημιουργήθηκε κυριολεκτικά ένα αντιπαιδαγωγικό μπάχαλο όπου τα μαθήματα γίνονται από όποιον εκπαιδευτικό περισσεύουν οι ώρες του και όχι με κριτήριο την επιστημονική-παιδαγωγική του ειδίκευση.

Ο καθένας από εμάς αντικρίζει και έρχεται αντιμέτωπος, αλλού σε μικρότερο και αλλού σε μεγαλύτερο βαθμό, με τα γενικότερα προβλήματα που χρόνια αναδεικνύουμε σαν οργανώσεις γονέων στα σχολεία, όπως οι τεράστιες ελλείψεις σε βοηθητικό προσωπικό (καθαρίστριες, τραπεζοκόμους, σχολικούς φύλακες, σχολικούς τροχονόμους κ.τ.λ.) με κίνδυνο σοβαρών προβλημάτων ασφάλειας και υγιεινής των παιδιών. Επίσης υπάρχουν περιοχές όπου τα προβλήματα υποδομής τόσο σε επίπεδο κτιρίων και εγκαταστάσεων όσο και σε επίπεδο εργαστηρίων και εξοπλισμού είναι ιδιαίτερα οξυμένα με αποτέλεσμα να καθιστούν τη διδασκαλία των μαθημάτων προβληματική.

Συνάδελφοι,

Μια σειρά από γεγονότα που έλαβαν χώρα το προηγούμενο διάστημα μας οδηγούν στο συμπέρασμα ότι εξυφάνεται ένας νέος κύκλος αλλαγών στην εκπαίδευση όπου μας ανησυχούν ιδιαίτερα γιατί όχι μόνο δεν λαμβάνουν υπόψη τις σημερινές σύγχρονες μορφωτικές ανάγκες των παιδιών μας ούτε φυσικά το πλαίσιο των αιτημάτων μας αλλά κινούνται ξεκάθαρα σε κατευθύνσεις που πηγάζουν από αναδιάρθρωσεις που προωθούν τόσο η Ε.Ε όσο και ο ΟΟΣΑ.

Τόσο οι λεγόμενες «προγραμματικές δηλώσεις» που έγιναν από σύσσωμη την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας όσο και η «Έκθεση παρακολούθησης της Εκπαίδευσης και της Κατάρτισης του 2016» για την Ελλάδα από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή ανέδειξαν τον αντιδραστικό χαρακτήρα των αλλαγών που προετοιμάζουν στην Παιδεία.

Στην συνέντευξη τύπου που παραχώρησε η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας ουσιαστικά επανέφεραν θέσεις που υπάρχουν στο πόρισμα της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής που προέκυψε από τις διαδικασίες του λεγόμενου «διαλόγου για την Παιδεία» και προτάσεις της Επιτροπής Εθνικού Διαλόγου για την Παιδεία όπου αναφερθήκαμε σε προηγούμενη τοποθέτησή μας.

Όμως θα ήθελα εδώ να αναφερθούμε περισσότερο στο ζήτημα της πρόσβασης στην Ανώτατη Εκπαίδευση όπου το τελευταίο διάστημα δίνονται συνεχόμενες συνεντεύξεις από τον Υπουργό Παιδείας, ο οποίος αξιοποιώντας παθογένειες του σημερινού συστήματος προσπαθεί να προετοιμάσει το έδαφος ώστε να αποδεχθεί η σχολική κοινότητα τις αλλαγές που επικεντρώνονται στις δύο τελευταίες τάξεις του Λυκείου και οδηγούν σε ένα ακόμη πιο σκληρό σύστημα πρόσβασης.

Συγκεκριμένα το πόρισμα της Επιτροπής Διαλόγου αναφορικά με το Λύκειο μιλούσε για διετές Λύκειο, με 6 συνολικά μαθήματα, τα 4 από τα οποία θα επιλέγονται από τους μαθητές ανάλογα με τις σχολές των ΑΕΙ που τους ενδιαφέρουν. Παράλληλα προέβλεπε εξετάσεις πανελλαδικού τύπου, με τράπεζα θεμάτων και στις δύο τάξεις του Λυκείου και επιπλέον εκπόνηση μιας σειράς εργασιών οι οποίες επίσης θα βαθμολογούνται και θα μετρούν μαζί με τους βαθμούς των διετών εξετάσεων στο Εθνικό Απολυτήριο του αποφοίτου και άρα στις δυνατότητες που θα του ανοίγονται για πρόσβαση στα ΑΕΙ.

Ουσιαστικά περιγράφει ένα διετές Λύκειο που παύει και επισήμως να είναι σχολείο γενικής Παιδείας, «φροντιστηριοποιείται» και υποτάσσεται αποκλειστικά στην προετοιμασία για την πρόσβαση στην Ανώτατη Εκπαίδευση. Επιπλέον αυξάνει τον ανταγωνισμό και τις εξεταστικές διαδικασίες πανελλαδικού τύπου, πολύ περισσότερο απ' ό,τι σήμερα κι αυτός είναι παράγοντας που θα σπρώξει στην αύξηση της παραπαιδείας.

Χρειάζεται επαγρύπνηση γιατί πολλές αλλαγές που γίνονται στην εκπαίδευση εμφανίζονται σαν τομή στο εκπαιδευτικό σύστημα και στη πράξη αποδεικνύονται κούφια λόγια.

Όσον αφορά την «Έκθεση παρακολούθησης της Εκπαίδευσης και της Κατάρτισης του 2016» για την Ελλάδα από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή τα ζητήματα που θέτει αφορούν όλη τη γκάμα της εκπαίδευσης. Το περιεχόμενο της σχολικής γνώσης και των σπουδών σε πανεπιστήμια και ΤΕΙ, την παραπέρα επιτάχυνση της λειτουργίας με όρους επιχειρηματικούς και την πιο στενή σύνδεση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με την αγορά, τη διαμόρφωση ενός νέου τοπίου στη σχολική εκπαίδευση, όπου τα σχολεία θα λειτουργούν με διαφορετικές ταχύτητες γιατί θα αξιολογούνται, ανάμεσα στα άλλα και με βάση την απόδοση των μαθητών.

Συνάδελφοι,

Βρισκόμαστε μπροστά σε μια κρίσιμη περίοδο που παρατηρείται μια γενικότερη υποχώρηση του συνδικαλιστικού – μαζικού κινήματος, κάτι το οποίο αντανακλάται και στο δικό μας κίνημα και αφορά τη συμμετοχή των γονιών στις αρχαιρεσίες των Συλλόγων Γονέων και τη δραστηριοποίησή τους γενικότερα κυρίως σε επίπεδο σχολείου.

Υπάρχει λοιπόν, δίκαια, ένας έντονος προβληματισμός, κάτι το οποίο χρειάζεται να μας απασχολήσει ιδιαίτερα το αμέσως επόμενο διάστημα.

Πέρα από τη γενικότερη απογοήτευση που σκόρπισε η σημερινή κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, την αποστροφή και απαξίωση στη συμμετοχή στο συλλογικό αγώνα που καλλιεργείται συντονισμένα και συστηματικά όλα τα χρόνια, τη λογική της ανάθεσης σε τρίτους για την επίλυση των προβλημάτων, την πιεστική καθημερινότητα που αντιμετωπίζει κάθε λαϊκή οικογένεια και τα αναπάντητα ερωτήματα που θέτουν πολλοί όπως «σε τι βαθμό μπορεί να επηρεάσει η συμμετοχή μας αποφάσεις του Υπουργείου παιδείας» ή «είναι εφικτό να ανατρέψουμε ειλημμένες αποφάσεις» και έχει σαν αποτέλεσμα την αποχή της πλειοψηφίας των γονιών από τις δραστηριότητες των Συλλόγων Γονέων, το ερώτημα που πρέπει να βρούμε απάντηση είναι το εξής : τι είναι εκείνο που θα οδηγήσει την πλειοψηφία των γονιών στη συμμετοχή στους Συλλόγους Γονέων και πως μπορεί να αντιστραφεί η σημερινή κατάσταση;

Γιατί, συνάδελφοι, όλα αυτά τα οποία συζητάμε και θα συζητήσουμε και στο μέλλον κυρίως σε τριτοβάθμιο και τεταρτοβάθμιο επίπεδο είναι άνευ ουσίας αν δεν αυξηθεί η μαζικοποίηση των Συλλόγων Γονέων και δεν υπάρξει στροφή σ' αυτό που ονομάζουμε κύτταρο του κινήματος και δεν είναι άλλο από το Σύλλογο σε επίπεδο σχολείου.

Πρώτα από όλα αυτή η προσπάθεια χρειάζεται να ξεκινήσει από εμάς τους ίδιους –με τη δική μας δράση και συμμετοχή - που είμαστε μέλη και αντιπρόσωποι υπερκείμενων οργάνων του γονεϊκού κινήματος ώστε να γίνει κατανοητή η επιτακτική ανάγκη των γονιών για μαζική συμμετοχή στις εκδηλώσεις και δράσεις των Συλλόγων.

Η ανάπτυξη του γονεϊκού κινήματος μπορεί να επιτευχθεί και οι Σύλλογοι να συσπειρώσουν τους γονείς όταν ο διεκδικητικός και δημιουργικός χαρακτήρας των Συλλόγων Γονέων κατοχυρώνεται στη ζωή.

Που σημαίνει ότι :

- Χρειάζεται να αναδεικνύουμε ότι «τίποτα το ανθρώπινο δεν είναι ξένο». Ότι ο Σύλλογος Γονέων έχει και πρέπει να έχει άποψη και δράση για όλα τα ζητήματα. Από την υλικοτεχνική υποδομή που λείπει, μέχρι το περιεχόμενο της γνώσης που δίνει το σχολείο, το ζήτημα της διαπαιδαγώγησης.
- Οι ίδιοι οι σύλλογοι των γονιών αυτοτελώς μπορούν και πρέπει να ασχοληθούν με όλα τα ζητήματα που επηρεάζουν τη ζωή των λαϊκών οικογενειών.
- Είναι ανάγκη οι σύλλογοι γονέων να γίνουν φορείς με αξιόλογη δυναμική μέσα στους δήμους. Μπορούν να οργανώσουν την πάλη και την διεκδίκηση, να έχουν μια ολόπλευρη μορφωτική πολιτιστική παρέμβαση με άξονα το σχολείο και τη γειτονιά.
- Πέρα από την ανάδειξη προβλημάτων της εκπαίδευσης και τη διεκδίκησή τους, οι φορείς των γονέων απαιτείται να οργανώσουν τη δική τους αθλητική-μορφωτική-πολιτιστική παρέμβαση.
- Οι σύλλογοι γονέων αντικειμενικά σχετίζονται με τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι νέοι γονείς κατά την είσοδό των παιδιών τους στην σχολική ζωή, με τα γενικότερα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα νέα ζευγάρια για την ανατροφή και τη διαπαιδαγώγησή τους, τη διέξοδο ζωής που θα έχουν τα παιδιά τους.

Η διεκδίκηση των δίκαιων αιτημάτων μας καθιστά επιτακτική την ανάγκη ενίσχυσης της δράσης μας στην κατεύθυνση αντίθεσης στην αντιλαϊκή εκπαιδευτική πολιτική βάζοντας στο επίκεντρο τα ουσιαστικά προβλήματα τα οποία καθορίζουν συνολικά το μέλλον των παιδιών μας αλλά και τη διεκδίκηση των σύγχρονων μορφωτικών αναγκών τους.

Χρειάζονται Σύλλογοι και Ενώσεις Γονέων που θα πρωτοστατούν σε δράσεις και πρωτοβουλίες που θα εμποδίζουν την συνεχιζόμενη υποβάθμιση της εκπαίδευσης και ταυτόχρονα θα ανοίγουν δρόμους για την ολοκληρωμένη μόρφωση των παιδιών μας.

Ενημερωτικά

- 1. Αναφορά στην ημερίδα της ΑΣΓΜΕ για την σχολική στέγη**
- 2. Αναφορά στο Site της ΑΣΓΜΕ**